

Sygn. akt: I C 290/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	Sekr. Patrycja Zygmuntowicz

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2019 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa K. A.

przeciwko (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda K. A. kwotę 6.715,80 złotych (sześć tysięcy siedemset piętnaście 80/100 złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 2 października 2017 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.153,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 290/18

UZASADNIENIE

Powód K. A. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 6715,80 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 02 października 2017 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że w wyniku kolizji z dnia 12 kwietnia 2017 roku uszkodzeniu uległ pojazd H. (...) E. o nr rej. (...) stanowiący jego własność. Sprawca był ubezpieczony z tytułu OC przez pozwanego. Poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu i w dniu 13 kwietnia 2017 roku zawarł z A. P., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) umowę najmu pojazdu zastępczego. Powód korzystał z pojazdu zastępczego przez okres 67 dni. Po zakończeniu okresu najmu podmiot, który wynajął mu pojazd zastępczy wystawił mu fakturę VAT na kwotę 10713,30 zł. Na dochodzoną pozwem kwotę 6715,80 zł składa się różnica pomiędzy kosztami wynajmu pojazdu zastępczego, a przyznaną przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego łączną kwotą odszkodowania w wysokości 3997,50 złotych (10713,30 zł – 3997,50 zł = 6715,80 zł).

Pozwany (...) S.A. V. (...) siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

Przyznał, iż do zdarzenia powodującego szkodę w pojeździe poszkodowanego doszło z winy kierującego pojazdem, który posiadał ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. W wyniku przeprowadzonego

postępowania likwidacji szkody pozwany przyznał oraz wypłacił odszkodowanie tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w łącznej kwocie 3997,50 złotych.

W uzasadnieniu podał, że neguje roszczenia zgłaszane przez powoda w niniejszym postępowaniu co do zasady jak i również co do wysokości. Nadto zakwestionował czas i stawkę najmu pojazdu zastępczego.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 12 kwietnia 2017 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został samochód H. (...) E. o nr rej. (...) stanowiący własność powoda. Sprawca kolizji był ubezpieczony u pozwanego.

(bezsporne)

W dniu 13 kwietnia 2017 roku powód zawarł z A. P., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) umowę najmu pojazdu zastępczego marki A. (...) o nr rej. (...) według dziennej stawki 130,00 zł netto/159,90 zł brutto. Najem pojazdu zastępczego trwał do dnia 19 czerwca 2017 roku

(dowód: umowa najmu pojazdu zastępczego z dnia 13 kwietnia 2017 roku k. 7)

Rozmiary i charakter uszkodzeń wykluczały możliwość eksploatacji pojazdu poszkodowanego. Wynajęcie pojazdu zastępczego było konieczne, ponieważ powód potrzebował pojazdu do załatwiania bieżących spraw, dojazdu do pracy oraz do przewożenia niepełnosprawnej matki do lekarza.

(dowód: zeznania powoda nagranie 00:03:08 – 00:12:10 znajdujące się na płycie CD k. 80)

A. P. w dniu 19 czerwca 2017 roku wystawił poszkodowanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 10713,30 złotych brutto za 67 dni najmu pojazdu, przyjmując stawkę dzienną czynszu najmu na kwotę 130,00 zł netto/159,90 zł brutto.

(dowód: faktura VAT (...) z dnia 19 czerwca 2017 roku k. 14)

Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w dniu 21 czerwca 2019 roku wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 9402,18 złotych tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną w pojeździe.

(dowód: decyzja pozwanego z dnia 21 czerwca 2017 roku znajdujące się na płycie CD k. 35)

Decyzją z dnia 02 października 2017 roku pozwany wypłacił powodowi kwotę 2460,00 złotych tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego. Następnie na skutek przedsądowego wezwania do zapłaty skierowanego od powoda pozwany dopłacił kwotę 1537,50 złotych z tego samego tytułu.

(dowód: decyzja pozwanego z dnia 02 października 2017 roku oraz dokumenty znajdujące się na płycie CD k. 35)

Technicznie niezbędny czas do przeprowadzenia naprawy, rozumiany jako możliwy do osiągnięcia średni czas naprawy, w którym pojazd poszkodowanego w praktyce mógłby zostać przywrócony do stanu sprzed szkody wynosi 6 dni roboczych.

Przeciętna stawka najmu samochodu z segmentu (...) w profesjonalnych wypożyczalniach świadczących najem w pobliżu i na terenie miejsca zamieszkania wynosi około 150,00 złotych netto.

(dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej ruchu drogowego wyceny pojazdów i napraw P. D. z dnia 09 października 2018 roku k. 50-63)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Dokonując rozstrzygnięcia w sprawie, Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, których prawdziwości i autentyczności nie zakwestionowano oraz na zeznaniach powoda. Zeznaniami tym Sąd dał wiarę jako jasnym i logicznym,

Sąd oparł rozstrzygnięcie również na treści dowodu w postaci opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej ruchu drogowego wyceny pojazdów i napraw P. D., która dostarcza niezbędnych wiadomości specjalnych. Opinia ta jest jasna, wyczerpująco odpowiada na postawione biegłemu pytania, została przekonująco umotywowana ze wskazaniem źródeł informacji.

W niniejszej sprawie okoliczności faktyczne były w przeważającej części bezsporne między stronami. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady za skutki zdarzenia z dnia 12 kwietnia 2017 roku. Spór między stronami sprowadzał się do wysokości czynszu najmu pojazdu zastępczego i zasadnego okresu najmu.

Zgodnie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych Ubezpieczycieli odpowiedzialności cywilnej odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, a obowiązek naprawienia szkody polega na wyrównaniu wszelkich negatywnych następstw kolizji.

Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Regułą jest zasada pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Przy dochodzeniu odszkodowania bezpośrednio od ubezpieczyciela roszczenie poszkodowanego ogranicza się jednak do świadczenia w pieniądzu.

Korzystanie z samochodu jest obecnie standardem cywilizacyjnym, a zatem jeżeli osoba posiadająca pojazd utraci możliwość korzystania z niego z uwagi na jego uszkodzenie, ponosi tym samym szkodę. Niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego uznawana jest przy tym za normalne następstwo wypadku komunikacyjnego w rozumieniu art. 361 § 1 k.c., a zatem jeżeli poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu. Poszkodowanemu przysługuje wówczas od ubezpieczyciela zwrot wydatków koniecznych, a więc niezbędnych do korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzone (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2004 roku, sygn. akt IV CK 672/03, Lex 146324 oraz uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 roku, III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28).

Jak wynika z zeznań powoda, używał on uszkodzonego samochodu do dojazdów do pracy, a także dowożenia chorej matki do lekarza. Pojazd uszkodzony nie mógł być zastąpiony innym samochodem. Zaistniała zatem konieczność zastąpienia pojazdu uszkodzonego wynajętym pojazdem zastępczym. Powód wykazał, zatem zasadność najmu pojazdu zastępczego i poniesioną z tego tytułu szkodę.

Odnosząc się do kwestionowanej przez pozwanego stawki najmu pojazdu zastępczego uznać należało, że zarzuty pozwanego nie zasługują na uwzględnienie. Jak wynika z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej ruchu drogowego wyceny pojazdów i napraw P. D., koszt wynajmu pojazdu z segmentu pojazdów klasy (...), tj. klasy samochodu uszkodzonego, kształtował się w średniej kwocie 150,00 złotych netto. Sąd przyjął więc za biegłym, którego opinii nie kwestionowano, że stawka najmu zastosowana przez podmiot z którego skorzystał powód mieści się w zakresie stawek stosowanych w regionie dla rozpatrywanego typu i klasy pojazdów, i nie jest to stawka najwyższa. W konsekwencji stawka najmu pojazdu zastępczego z której skorzystał powód (130,00 zł netto/159,90 zł brutto) mieściła się w granicach stosowanych na rynku przez inne podmioty stawek.

Odnosząc się do kwestionowanego przez pozwanego okresu najmu wskazać należy, że w ocenie Sądu, za zasadny należy uznać okres od dnia 13 kwietnia 2017 roku do dnia 19 czerwca 2017 roku tj. 2 dni przed wypłatą przez pozwanego odszkodowania. Do takiego wniosku prowadzą przede wszystkim zeznania poszkodowanego K. A.. Jak

wskazał nie miał on pieniędzy na naprawę pojazdu. Pojazd wstawił do warsztatu dopiero po jakimś czasie od wypłaty odszkodowania, ponadto odwoływał się od decyzji pozwanego, uznając przyznane odszkodowanie za zbyt niskie. Sfinansowanie naprawy bez potrzebnych na to środków, nie byłoby więc możliwe. Wypłata ta jednak nastąpiła dopiero po 69 dniach od zaistnienia szkody. Brak jest uzasadnienia takiego stanu rzeczy ze strony pozwanego. Nieusprawiedliwione niczym opóźnienie w zakończeniu postępowania likwidacyjnego sprawia, że poszkodowanemu w tym okresie oczekiwania przysługuje prawo najmu pojazdu zastępczego.

Biorąc pod uwagę powyższe wskazać należy, że w niniejszej sprawie za zasadne uznać należy działanie poszkodowanego, polegające na wynajmie pojazdu do dnia 19 czerwca 2017 roku. W tej sytuacji należy uznać działanie poszkodowanego jako dążenie do minimalizacji szkody, jako że oczekiwał on jedynie na wypłatę odszkodowania i zakończył najem 2 dni przed wypłatą odszkodowania, mimo, że miał prawo korzystać z pojazdu zastępczego przez czas potrzebny do jego naprawy, a więc najem zostałby w tym przypadku wydłużony, do czego jednak nie doszło.

Poszkodowany nie posiadając środków na naprawę pojazdu był zmuszony do oczekiwania na odszkodowanie. Pozwany w niniejszej sprawie miał możliwość skrócenia okresu najmu pojazdu zastępczego poprzez szybszą wypłatę odszkodowania i wcześniejsze przyjęcie odpowiedzialności za szkodę. Poszkodowany czekał z rozpoczęciem naprawy do daty otrzymania decyzji pozwanego o przyjęciu odpowiedzialności. Poszkodowany nie ma obowiązku naprawy pojazdu od razu po szkodzie. W sytuacji wynajmowania pojazdu zastępczego na koszt ubezpieczyciela, oczekiwanie na odszkodowanie nie jest działaniem nieusprawiedliwionym, gdyż poszkodowany nie chce ponosić ryzyka podejmowania działań, za które może nie uzyskać pełnej zapłaty. W niniejszej sprawie należało uznać, że poniesione wydatki związane z wynajęciem na okres 67 dni pojazdu zastępczego, stanowiły wydatki konieczne, do których poniesienia poszkodowany był zmuszony w związku z uszkodzeniem należącego do niego samochodu i opóźnieniem wypłaty odszkodowania przez pozwanego

Sąd obliczył wysokość należnego powodowi odszkodowania za najem pojazdu zastępczego na kwotę 6715,80 zł (okres najmu pojazdu zastępczego 67 dni × po stawce 159,90 zł brutto = 10713,30 zł, przy czym kwotę tę należy pomniejszyć o dotychczas wypłacone odszkodowanie w łącznej kwocie 3997,50 zł. Obliczoną w powyższy sposób Sąd zasądził na rzecz powoda, zgodnie z jego żądaniem, na podstawie art. 361 k.c., 363 k.c. i 805 k.c., 822 § 4 k.c., 828 § 1 k.c., art. 6 k.c. oraz art. 36 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., przy czym termin naliczania odsetek od dnia 02 października 2017 roku nie został zakwestionowany przez pozwanego.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Powód poniósł koszty w postaci opłaty od pozwu (336,00 zł), opłaty od pełnomocnictwa (17,00 zł) i kosztów zastępstwa prawnego (1800,00 zł), a zatem zasądzono od pozwanego na jego rzecz kwotę 2153,00 zł w pkt. II. wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S., (...)